

“...ทหารมีหน้าที่หลักอยู่ที่การป้องกันประเทศ และการธำรงรักษาเอกราชอธิปไตยของชาติไว้ด้วยแสนยานุภาพ. นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ด้านอื่นอีกซึ่งมีความสำคัญเท่าเทียมกัน คือการบำบัดบรรเทาความทุกข์ยาก และการปฏิบัติพัฒนาให้บังเกิดความเจริญร่มเย็นแก่บ้านเมืองและประชาชน. หน้าที่นี้ ดูกันอย่างผิวเผินจะเห็นว่าไม่จำเป็นนัก แต่ถ้าพิจารณาดูให้กระจ่างชัดแล้ว จะเห็นตามเป็นจริงว่า ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศนั้น นอกจากจะต้องมีกำลังรบและอาวุธยุทธโปกรณ์ที่เข้มแข็งพร้อมมูลแล้ว ยังจำเป็นที่ประชาชนจะต้องมีชีวิตอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นปรกติสุข ปลอดภัยจากภัยอันตราย และความเดือดร้อนยากเข็ญต่างๆ ด้วย. เมื่อความสำคัญและจำเป็นมีอยู่ดังนี้ ทหารจะต้องเตรียมตัว เตรียมใจ และเตรียมการให้พร้อมทุกเมื่อ เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้พร้อมเพรียงคล่องตัว มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะด้านยุทธการ หรือด้านร่วมมือประสานงานกับฝ่ายอื่นๆ ในการก่อคุณ สนับสนุน ยกย่องฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และช่วยเหลือบรรเทาความทุกข์ยากเดือดร้อนในเมื่อเกิดภัยพิบัติ อย่าง ภัยธรรมชาติ ภัยเวลา และภัยท่วงที. จึงขอให้ทหารทั้งหลายได้ตระหนักในหน้าที่ของตน แล้วร่วมมือกันใช้ความรู้ ความสามารถ และสติปัญญา ปฏิบัติภารกิจทั้งปวงอย่างมีเอกภาพ ให้สัมฤทธิ์ผล เป็นคุณ เป็นประโยชน์ เป็นความวัฒนาถาวรแก่ประเทศชาติและประชาชน. แต่ละคนก็จะได้รับความสำเร็จและเกียรติยศที่แท้จริง อันจะภาคภูมิใจได้ทุกเมื่อ โดยมีต้องให้ผู้ใดยกย่องสรรเสริญ...”

พระบรมราโชวาท พระราชทานแก่ทหารรักษาพระองค์ ในพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณตน และสวนสนามของทหารรักษาพระองค์ วันอาทิตย์ ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๘